

# Ákos és a csúnya szó

Írta: Julie C. Donaldson

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„Bűnbánatot tartok és imádkozom”  
(Liahóna, 2004. okt. Cs16.).

„Azt hiszed, hogy mindenkinél jobb vagy,  
„csak mert nem káromkodsz!” – fakadt ki  
Norbi a szünetben.

„Nem is igaz” – felelte Ákos.

„Igen? Akkor káromkodj egyet!  
Csak egy szót. Nem fogsz bele-  
halni. Mindenki így beszél.”

Ákos vállat vont. „Nem  
akarok és kész.”

Ákos tudta, hogy  
káromkodni helytelen,  
és hogy attól eltávo-  
zik a Szentlélek. Ákos  
azt akarta, hogy vele  
legyen a Szentlélek,  
úgyhogy nem  
káromkodott.

Ákos nemrég  
érkezett a suliba,  
és a hatodikos  
osztálytársai  
közül eddig  
csak Norbi  
akart barát-  
kozni vele.  
Norbi viszont  
mindennap  
azzal nyag-  
gatta, hogy  
káromkod-  
jon. És Ákos  
mindennap egyre  
jobban belefáradt



abba, hogy nemet mondjon. Ráadásul  
attól is tartott, hogy elveszíti Norbi  
barátságát, akkor pedig nagyon  
egyedül lesz.

„Csak egyetlen szót  
mondj! – mond-  
ta Norbi az  
iskola után. –  
Utána békén  
hagylak.”  
Ákos  
már annyira  
befáradt a  
nyaggatásba,  
hogy végül  
kimondott egy  
szót – egy olyat, amelyik  
nem volt annyira csúnya.

Norbi bólintott. „Oké,  
most már köztünk a helyed.”  
Utána Norbi barátai  
is beszélgettek Ákossal.  
Mellette ültek az ebédlőben  
és fociztak vele a szünet-  
ben. Csakhogy Norbi

barátai között lenni olyan volt, mint futóhomokon sétál-  
ni. Minél több időt töltött velük Ákos, annál inkább úgy  
beszélt és viselkedett, mint ők. Ők pedig káromkodtak.  
Sokat. Kinevették és heccelték egymást. Durván beszél-  
tek a tanáraikról. Gyakran voltak dühösek és gorombák.  
Lassanként Ákos is egyre gyakrabban lett dühös, és  
egyre több okot talált a káromkodásra.

Amikor egyik este Anya és Apa nem volt otthon,  
Ákos összeveszett a nővérével, Krisztával azon, hogy mit  
nézzenek a tévében. Ákos bele sem gondolt, és a száján  
máris kicsúszott egy káromkodás.

Kriszta arcára kiült a megdöbbenés. „Megmondalak  
Anyának!”

Ákos berohant a szobájába és bevágta az ajtót. Mi baja  
van mindenkinek? Miért kell őt állandóan felidegesíteni-  
ük? Amikor a szülei hazaértek, Ákos résnyire kinyitotta  
az ajtaját, és hallotta, ahogy Kriszta azt mondja: „Anya,  
Ákos káromkodott.”

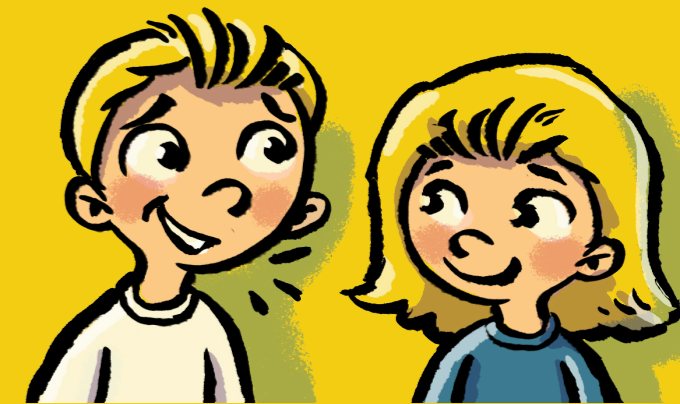
„Micsoda?” Anya meglepettnek tűnt. „Ákos soha nem  
szokott káromkodni.”

Ákos becsukta az ajtót és leroskadt az ágyára. Arra  
gondolt, mennyire megváltozott, amióta káromkodni  
kezdett. Hosszú ideje nem érezte már a Szentlelket.

Letérdelt az ágya mellé és imádkozni kezdett. „Drága  
Mennyei Atyám! Anyira sajnálom, hogy goromba és  
dühös voltam. Sajnálom, hogy rászoktam a káromkodás-  
ra. Ezután jobb leszek.”

Miközben Ákos imádkozott, meleg érzés töltötte el a  
szívét. A káromkodások kezdete óta most először érez-  
te magát valóban boldognak. Tudta, hogy Isten szereti,  
és érezte a Szentlelket. Érezte a megbocsátást, és tudta,  
hogy képes megváltozni és jobba válni.

Az ima után Ákos elmondta Anyának az igazságot, és  
bocsánatot kért Krisztától. Utána jobban érezte magát.  
Jó érzés volt bűnbánatot tartani.



Másnap a suliban Ákos nem Norbiékkal ebédelt,  
hanem leült néhány ismeretlen fiú mellé. Tudta, hogy  
idő kell majd hozzá, de találni fog olyan barátokat, akik  
rendesek és jókedvűek, és nem káromkodnak. Pont úgy,  
mint ő. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utahban él.

## VAJ KIHÍVÁS

„Tisztelettudóan fogom használni Mennyei Atyám és Jézus Krisztus nevét. Nem fogok káromkodni, és nem fogok durván beszélni” (Evangéliumi normáim).

Fogj egy lapot. Az egyik oldalára írd vagy rajzold le, milyen érzéseket keltenek benned a szép szavak. A másik oldalra írd vagy rajzold le, milyen érzéseket keltenek benned a csúnya szavak.

Olvasd el a 3 Mózes 19:12-t. Miért fontos tisztelettudóan használni Mennyei Atya és Jézus Krisztus nevét?

Kérdezd meg a szüleidtől vagy a vezetőidőtől, hogy miért fontos szépen beszélni, és hogy ez hogyan áldotta meg őket.

Azt a feladatot tűzöm ki magam elé, hogy...

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

